

Bozela

Maribor, 16. februarja 1934

Leto II.

 Posamezna številka Din 1.50 " Vella na mesec po pošti dostavljen Din 6.—, za inozemstvo Din 10.— " Uredništvo in uprava: Gregorčičeva ul. 26
 Telefon 29-70 " Poštni čekovni račun 15.546 " Izhaja vsak petek " Oglasi po tarifi

Stev. 7

Odklanjamo najodločnejše evangelij Marxa

Naša rešitev je v nacionalnem socializmu, ki uči požrtvovalnost in ljubezen do zatiranega proletariata.

Kje je rešitev? V nas samih! Naš mali človek, vse naše delovno ljudstvo se mora otresti raznih krivih prerokov in takozvanih narodnih voditeljev. Samo po delu naj se ti presoja! Da pa bo spoznanje pravilno in da bo rodilo uspeh se morajo mali ljudje združiti v enotno falango neustrašnih borcev za svoje in celokupnega naroda gospodarske, kulturne socialne in nacionalne pravice. Kot en mož moramo zahtevati predvsem hrupa za domače ljudi. Zahtevati moramo absolutno spoštovanje našega jezika v javnem in privatnem življenju od vsakogar, ki živi na naši slovenski in jugoslovanski zemlji. Zahtevati moramo pravično plačilo za duševno in ročno delavstvo. Zahtevati moramo absolutno priznanje našega državnega in narodnega edinstva in spoštovanje naskot samostojnega in neodvisnega naroda. Vzgojiti moramo svoje otroke v prave nacionalne in prepričane jugoslovanske državljanke. Onemogočiti moramo za vsako ceno zapostavljanje naših ljudi kjerkoli in kdokarkoli. Onemogočiti moramo izkoriščanje gospodarsko šibkih po tujem in domačem kapitalu. Izvojevati moramo popolno zmago resnici in pravici. Vse to bomo dosegli če bomo delali skupno neustrašeno, nesebično in pošteno. Zato vsi na delo, da ustvarimo lepšo in boljše bodočnost našemu jugoslovanskemu narodu!

Marksisti doživljajo strašne dneve. V svoji rojstni deželi, v Nemčiji, so izgubili kar čez noč vse in je bila na mah strta njihova moč. V Franciji doživljajo polom za polomom in ni več daleč dan, ko jih bo doletela ista usoda kakor je doletela sodruge v Nemčiji. V Avstriji pa se trenutno z orožjem v roki bore za svoj obstanek. Kakšen bo izid in posledice to se bo pokazalo v kratkem.

Ko govorimo o marksistih imamo v mislih socialne-demokrate, ki si prav tako kakor komunisti prisvajajo Marxa. Razlika med njimi je ta, da so komunisti za revolucionarno rešitev delavskega vprašanja z uvedbo diktature proletariata, socialni demokratje pa so za demokracijo in hočejo razvojnimi putem doseči svoj smoter, svoj socializem, ki je v odpravi zasebne lastnine. Odklanjajo pa socialni demokratje narodnost in so jo odklonili tudi na svojem ustanovnem občnem zboru v Beogradu, kjer so se v rdečimi zastavami okrašeni dvorani pod sliko Marxa navduševali za svoje ideje. Priključili so se drugi internacionalci in so s tem pohodili narodnost, ki je najdragocenejša vrtilna posameznih narodov in je vselej v zgodovini igrala največjo in najpomembnejšo vlogo.

Načeta marksizma so že leta 1914. doživela svoj polom. Že takrat se je izkazalo, da je internacionalna mogoča samo teoretično, na papirju, da pa je življenjska sila le v nacionalizmu. To so tako jasno potrdili Nemški internacionalci s tem, ko so takrat v parlamentu glasovali za vojne kredite in šli navdušeno v krvavi boj za veliko Nemčijo.

Vnovič so se pregrešili, ko se jim je po končani vojni nudila prilika pokazati komunistom in ostalemu svetu, da je tudi evolucijskim in parlamentarnim potem mogoče doseči uresničenje gotovih idej. Več let so imeli v Nemčiji vso moč v svojih rokah in v vsem tem času niso niti pomislili na svoj program, marveč so vodili buržujsko politiko. Nihče ni imel občutka, da so socialisti na vladi. Nič jim ni bila mar socializacija kapitalističnih podjetij, nič jim niso bili mar ubogi proletarci, glavno jim je bilo, da so sedeli na stolčkih, da so bili generali in da so lahko komandirali. V tem so se pokazali materialiste, ki mislijo samo na se in so sledno posnemali kapitaliste. Ali se je potem čuditi, če jih je nemško delovno ljudstvo zapodilo? Ali se bomo čudili če se jim bo isto zgodilo v drugih državah?

Navajamo njihovo delovanje v njihovi rojstni deželi zato ker smo mnenja, da so jih doma najprej in dodobra spoznali. V naši narodni državi niso sicer nikdar imeli take moči, toda že dejstvo, da so njihovi voditelji Kristan in drugi zasedli mastna mesta dokazuje, da so naši socialni demokrati, ki so si sedaj obnovili stranko prav taki, kakor so njihovi sodruzi onstran meja. Kakor čujemo so obnovili stranko na miglaj odzgoraj, ker nam je potrebna opozicija, ki ne bo nikomur nevarna. Če bodo s stranko in v stranki rešili svoje zavožene konzume, svoja propala podjetja, če bodo rešili

svoje voditelje, o tem mi danes dvomimo. Napovedali smo jim oster boj in jim že danes v naprej povemo, da njihova stranka uspevala ne bo!!!

Marksizem je odigral povsod drugod in bi bila naš narod in naša država pomilovanja vredna, če bi dopustila, da se židovstvo razpase sedaj pri nas. Ker pa se je izkazalo drugod in pri nas, da z materializmom prežeti rdeči generali niso zmožni požrtvovalnega dela za teptanega proletarca, marveč jim je svet le lastni jaz, moramo socialno demokracijo povsod in pri vsaki priliki najodločnejše odklanjati.

Mi tu v Mariboru in na meji gledamo marksiste s povsem drugimi očali kakor jih gledajo v Ljubljani, Beogradu in drugod. Že nešteto krat smo naglašali in opozarjali, da so marksisti neizprosni sovražniki vsega jugoslovanskega življenja. Takoj po osvoboditvi, ko je naša mlada država potrebovala moči, da je zavarovala svoje meje, so bi li socialni demokratje tisti, ki so pod krinko meznega gibanja izzvali stavko železničarjev, da bi na ta način preprečili prevažanje vojaštva na ogrožene postojanke. Koliko je bilo mariborskim socialnim demokratom za osvobodjenje Maribora, nam priča 27. januar 1919, ko so takrat naglani svoje pristaje, delavce iz delavnice, takrat še Južne železnice, kjer so imeli vso moč, ovednane z nemško-nacionalnimi traki, manifestirali na Glavni trg za Avstrijo. Med temi manifestanti so bili vsi, ki so še danes v njihovih vrstah, sinovi slovenskih mater, ljudje, ki še danes nočejo govoriti slovenskega jezika! Kdo je bil tisti, ki je pogljal delavstvo v Ljubljani na Zaloško cesto kjer je bila prelita nedolžna slovenska kri? Socialni demokratje so bili tisti in so še danes prav taki, ki za čast in korist svojih generalov tirajo zapeljano delavstvo v boj, da z orožjem v roki rešuje stolčke voditeljem, za sebe pa ne izvojuje ničesar. Njihovi zapeljanci niso dosegli nikdar ničesar in tudi nikdar ne bodo.

In marksisti tu pri nas so še danes blaženi, če slišijo nemško pesem in če jim nanese le prilika pomagajo povsod in ob vsakem času udrihati po naši državi. Tako vzgajajo svoje ljudi in svoj naraščaj v svojih družtvih o katerih trde napram oblastem vse drugače. Še danes ko živimo 15 let v svobodni državi izdajajo nemško glasilo za slovensko delavstvo. V vsem njihovem delovanju se ne zrcali ljubezen do trpečega delavstva, pač pa izrabljajo svoje zapeljance v svoje egoistične namene.

Če pogledamo trinajst let nazaj jih moramo vprašati te naše sodruge ali je bil kdo izmed njih, ki je znil rodoljubno besedo, ko so ob plebiscitu vladali za našo zemljo na Koroškem? Ali je bil kdo izmed njih tedaj, ki bi branil našo državo pred ogabnimi napadi zagrizene nemškutarije? Nasprotno! Pomgali ste pretepati in psovati zavedne ljudi, ki so branili, kar je našega! Dokazano je, da ste zahrbtno rovarili, da bi Koroška ne pripadla Jugoslaviji. Zato trdimo, da ste bili bolj zagrizeni bolj strupeni, kakor nemški nacionalci, pa tudi bolj nevarni, ker ste vodili zahrbtni boj, da se vam ni moglo do živga.

In še danes ste prav taki gospodje sodruzi! Nikdo vam ne verjame, da ste priznali narodno in državno edinstvo. Ker poznamo vašo taktiko. Danes na pr. trdite, da takrat, ko so naši kraji preživljali najhujše dni, niste imeli vodstva v rokah. To vemo tudi mi. Vemo pa tudi, da sedanji vaši voditelji niso nič drugačni od tistih, ki so naglani manifestirati delavstvo za Avstrijo. Še danes zametujete slovenski jezik! Še danes potujčujete svoje otroke in jih odvrčate od vsega kar je jugoslovanskega! Taki ste in taki boste ostali, dokler vas bo še kaj.

Naš narod je sit režimov, ki so se skrivali za dogme liberalizma in marksizma. Naš narod hoče živeti nacionalno in ne bo trpel, da bi se razni židovski maziljenoci rogali militarizmu in patriotizmu, skratka požrtvovalnosti v službi naroda, domovine in nacionalne države. Naš narod odklanja laži-patriotizem in reakcionarstvo naših socialnih demokratov, ki se znajo tu pri nas le širokoustiti, nočejo pa živeti iz naroda za narod. Naš narod odklanja socialno demokracijo, ki se izživlja v frazerstvu, ki gleda delavca in kmeta skozi internacionalna očala.

Mi smo zato napovedali boj marksizmu, boj do zadnje kaplje krvi. Zavedamo se, da bo šele tedaj, ko bodo marksistični hujskači in razni boljševiski po naših centrih ob vsak najmanjši vpliv, da bo šele takrat polagoma prišlo ozdravljanje naših razmer. Rešitev je samo v nacionalnem socializmu, ki ne zametuje idej in morale, ki ne hujska sloja proti sloju, da bi v odločilnem trenutku odpovedal, marveč uči požrtvovalnost in ljubezen do zatiranega delovnega ljudstva, ki se mora osvoboditi kapitalističnega jarma, in sicer ne na diktat katerekoli internacionalne, marveč na način, ki odgovarja našim jugoslovanskim razmeram in potrebam.

Miroslav Fick

Bil si med prvimi v naših vrstah. Bil si zvest sin svoje zemlje. Zavrtna hlezen pa je stregla po tvojem življenju. V najlepši moški dobi si se moral posloviti od nas za večno. Zavedamo se in huda nam je pri srcu, ker je s teboj legel v prerani grob eden najboljših naših mož. Ohranili te bomo v najlepšem spominu!

RUDARJI „POZOR“!

V nedeljo, 18. t. m. boste obračunali ponovno z marksisti

To nedeljo bodo rudarji po naših rudarskih revirjih zopet volili svoje zaupnike in to za dobo treh let. Po pravih ima pravico voliti vsak delavec in delavka, ki je zaposlen pri podjetju najmanj eno leto in ki je star nad 21 let.

Važnost teh volitev je velika, saj si bo ta dan volilo delavstvo svoje zaupnike, ki bodo pred delodajalci zastopali njih interese. Od teh zaupnikov pa je v precejšnji meri odvisno tudi splošno izboljšanje obupnega položaja našega delavstva, ki je v veliki meri prav krivda dosedanje vladajoče kaste rdečega internacionalizma. Marksisti so bili do nedavna še absolutni gospodarji v naših rudarskih revirjih. Vse zaupništvo in ves delavski pokret je bil v njih rokah. Tako bi moral človek sklepati, da so po obljubah, ki so jih dajali rudarjem ustvarili za nje raj. A temu ni tako! Zavozili so delavstvo v pravi pekel bede in obupa. V svojem gorečem internacionalizmu so podpirali po vseh močeh tujerodni kapital, da se je vsidral, razbohotal in da danes s tako krutostjo gospodari in uničuje našega človeka. To je bil njih prvi greh. S svojo internacionalnostjo pa so tudi mirno gledali, kako se na vsa boljša mesta postavljajo tujci, njih internacionalni bratje, ki še danes odjedajo našemu človeku najboljši kruh! Toda to še ni bilo vse! Njih največji greh je, da so opeharili našega človeka za njegov od ust pritržani denar, ki je bil podlaga marksističnim konzumom. Danes teh ni več! Nenasitni internacionalizem je požrl vse te konzume in krvavi žulji rudarja-trpina so šli v žrela rdečih generalov, ki danes prav

Volite pri nedeljskih volitvah samo zaupnike, ki bodo kandidirali na nacionalni listi! Edino oni bodo Vaši res pravi zaupniki, ker bodo vedno in povsod zastopali predvsem interese našega jugoslovanskega rudarja! Proč z lažjo in hinavščino, proč z izkoriščevalci, proč z marksizmom! Zivelo nacionalno delavstvo, živela naša pravica!

Delo in kruh jim dajte

Zahteve brezposelnih učiteljskih abiturientov

Menda ga ni človeka, da bi ne vedel, v kakšni dobi smo in kakšne posledice nam prete, ako se jim ne bomo znali izogniti. To so ugotovili že na ženevskem kongresu mednarodnega urada za delo. Tam so posebej poudarjali nevarnost nezaposlene mladine. K tej pripada tudi intelektualna mladina. Nočemo vzdihovati s prikazovanjem naše bede in to ne iz sramu, kajti mi mladina smo sedanjemu položaju najmanj krivi. O resnih stvareh nočemo frazariti. Smo kratkobesedni in stvarni. Ne tožimo, dasi trpimo: — dela hočemo! Delati hočemo, ker brezdelje razkaja človeka, zastruplja novi narodni dotok, od katerega vsi pričakujejo ozdravljenje! Čakamo, da nas država pritegne k svojemu delu za narod, čakamo, da nas prične država upoštevati ter nam nakloni ono, za kar smo se rodili. Čakamo, a pripomniti moramo, da dolgo bo težko vzdržati in blaznih ter mrtvih ne bo več možno priklicati v vrste borcev za stvarno delo dviga ter ozdravljenja našega naroda.

s tem denarjem uganjajo buržoazijo v najvišji meri in, ki se klanjajo danes vsaki politični oblasti v bojazni za svoje stolčke. Zastepljeno delavstvo pa jih še danes podpira v tem, se zadovoljava s praznimi obljubami in še danes mirno gleda tujca, ki igra »marksista« ali pa »nacionalista« zgolj iz bojazni po ljubem kruhku!

Rudarji!

Trpini!

Ali še niste izpregledali te podle hinavščine? Ali hočete biti še naprej samo raja, ki brani interese par desetih rdečih koritarjev, medtem ko vaše žene in otroci umirajo gladi? Ali se boste vendar zavedli, da ste na svetu, s krvjo prepojeni jugoslovanski zemlji gospodarji vi in nihče drugi? Zavedajte se, da vas marksizem samo eksploatira za tuje interese in da mu je vse drugo prej mar, kakor vaši interesi!

Rudarji! V nedeljo boste stali ponovno v boju proti tej rdeči izkoriščevalni gardi. To nedeljo lahko pri volitvah zaupnikov zadate temu vašemu največjemu sovražniku prvi udar! Vi jim lahko spodkopljete temelje!

Pozivamo vas jugoslovanske rudarje, ki trpite in umirate po krivdi marksizma, pozivamo vas kot one, ki se zavedajo svojih pravic na svoji zemlji, pozivamo vas, ker vemo, da ljubite svojo domovino in da vam je za izboljšanje položaja in do srečnejše bodočnosti; da napravite konec tej brezvestnosti rdečih voditeljev in njihovih podrepanikov!

Potrebe po nastavitvi novih učnih moči s strani njih pomanjkanja ne bomo razlagali, ker so že povsod znane. Pravtako tudi možnosti nastavitve. Predlogov ne bomo dajali, kakor je to v navadi, ker vam zaupamo. Naša beseda je kratka: Jugoslovanska brezposelna učiteljska generacija hoče imeti službe, — ki nam po dogovorjenem študiju pripada. Nimamo državljanstva na koncu jezika, kakor je danes v navadi in kakor nekateri zahtevajo, ne, nego mi ga nosimo v srcu, ki čaka le, da pride na svoje mesto, med narod in ne na sejmišče. Nismo frazerji in bolelo bi nas, ako bi nas šele pod to ceno spoznali dobrim državljanom. Ne zahtevajte, da onečaščamo ono, kar ljubimo, — z nevrednim, vsakdanjim krivkom. Na severu smo molčeči, kajti trpljenj je veliko in blazno vpitje ga ne more rešiti. Vajeni smo zdraviti z dejanji, operirati s fakti, pa nimamo možnosti za to.

Nočemo biti narodu v balast in živeti

od njegove poniževalne miščine, ko nas »redi« kot »brezposelno svojate«, nego vkljub razkrajajočim vplivom sedanosti, vkljub vsem stvarnim faktom in sugestivnim besedam, še nismo brezznačajna druhal, nočemo prekričati ter ogoljufati glas svojega etičnega čuta ter ukloniti ali kakorkoli ponižati naš jugoslovanski ponos.

Trpimo, a molčimo. Nismo verbalisti. Ne bojimo se teže sedanjih neprilik in dosedanjega morebitnega nerazumevanja s strani javnosti. Čakamo le trenutka, ko nam da domovina priliko dokazati naše jugoslovanstvo!

Jugoslovani smo, vemo, da nas Jugoslavija potrebuje, — čakamo le, da nas pokliče!

Gospod

dr. Boštjančič Leopold

odvetnik

v Mariboru.

Tudi Vi ste bili med enajstoro, ki je podpisala gospodu Edvardu Sesslerju, ki je po rodu — nemškega pokoljenja, izjavo v zadevi znanega posilstva in s svojim lastnoročnim podpisom potrdili, da je g. Edvard Sessler nacionalno aktiven, njegov stric, tudi — milijonar in veletrgovec g. Rosenberg pa, kot državni liferant, za naš narod zaslužen mož. Nacionalisti smo smatrali, da ste Vi, gospod dr. Boštjančič, nasedli in da ste izjavo podpisali, ker ste videli na njej podpisane že nekatere vplivne in vidnejše osebnosti.

Pred dnevi pa ste v družbi dveh dam in nekega gospoda v kavarni »Astoria« glasno in jasno izjavili, da ste pripravljene podpisati ne samo ene, ampak še deset takih izjav. Dodali ste, da je za Vas »Borba« a bomba in se nato izzivalno ozrli po kavarni ter zaklicali: »Ali je kdo od »bombe« tukaj?«

K tem Vašim izjavam nimamo nacionalisti nič drugega pripomniti kot to-le: »Gospod dr. Boštjančič, mi nacionalisti, ki ljubimo in spoštujemo svoj narod in svojo državo, Vas najodločneje — enkrat za vselej pozivamo, odložite vse funkcije, ki jih zavzimate po raznih nacionalnih društvih!«

Mrzličnost sedanjosti

Nervozen je današnji svet. Muči se in peha po rešitvi iz obupnega položaja. Kongresi zborujejo, vse je preplavljeno s članki in razpravami, ki skušajo reševati zamotani problem. Vse živj v neki brezglavi mrzličnosti. Mrzličnost izvira iz pričakovanja in pričakovanju sledi prihod. Eni pričakujejo čudež, drugi mislijo na smrt. Malokdo vzdrži doma, na enem mestu. Malokdo bere stilistično dovršene in znanstveno »zasidrane« članke, vse išče rešitve v efektni besedi, med ljudmi, v živih ali pa mučnih debatah. Drve sem ter tja in vsi varnostni signali odpuščejo. Malokdo se zmeni za fraze in prazna upanja. Malokdo je pomirljiv. Vse drvi in bega okoli iste točke in ne pride iz nje. Ne more naprej, ker se povsod zaletava v obdajajoče ga ljudi. Drug drugemu je napoti. Potreba po rešitvi položaja postaja vedno nujnejša, panika večja, kakor bi gorela tla pod nogami. Narod se čuti kakor v gorečem poslopju in hoče ven. Lahko se zruši strop nanje, lahko zgorijo, silijo k izhodu. Obstaja nevarnost popolne anarhije, ko bi drug drugega pohodil in poteptal, da bi se rešil. Le malokdo bi ušel, ki je slučajno pri vratih. Pričakujemo moža, ki bo znal krotiti zdvijano maso in regulirati izhod iz gorečega poslopja na zdrav in čist zrak.

Brez žrtev ne pojde, ali ni napredka brez žrtev. Kdor ne zna žrtvovati, ni bopac in kdo ni borec, ni pozitiven Jugoslovčan. Ni borbe brez cene. Kdor se bo upiral žrtvovati, se bo hotel izneveriti jugoslovanstvu, mu bo lastna korist višja od državne: temu bo žrtev grenka a neizbežna. Kdor pa je poln mladostnega ognja, temu so žrtve slast, ta se ne boji ničesar, ako gre za gospodarsko in socialno preureditev države, za njen boljši in hitrejši razvoj ter napredek.

V tem položaju se obrača narod na malidno od katere upa rešitve, ker drugi že izmučeni od prejšnjih desetletij in ne zmorejo te naloge. Naša naloga je težka, ali pokažimo našim očetom, ki so se znali boriti za svobodno Jugoslavijo, da se znamo tudi mi boriti — za nje socialno in gospodarsko ureditev, po kateri se bo ideja nacionalizma rešila sama po sebi. Posebno mi na severu moramo biti čuječi in stvarni ter se ogibati afektiranega verbalizma, ker je pri nas stvar morda najresnejša. Pokažimo, da smo vredni sinovi svojih očetov, svojega naroda in

najlepša zahvala za izkazano nam čast v upanju na našo pomoč — bodi nemo in stvarno delo za rešitev položaja. Ne nosimo svojega državljanstva na koncu umazanega jezika, nego v naših mladih, borbenih srcih. Ogibajmo se jezičnega govora, bodimo resni in stvarni, kakor možje. Govoriti moramo z dejanji.

Marksistom v vednost

V »Delavski politiki« se zadnje čase pojavljajo najrazličnejši člančiči neresne vsebine, ki skušajo napadati posameznike in nacionalno gibanje delavstva sploh. Mi se na ta, kakor rečeno neresnična besedičenja ne oziramo, le enkrat za vselej hočemo odgovoriti sledeče: Zdi se nam nespametno, da bi svojo energijo izgubljali s tem, da bi se prepirali z nekaterimi marksističnimi voditelji v časih, ko imarj dovolj dela z reševanjem socialnega vprašanja našega delavstva. Čisto razumljiva nam je jeza marksističnih voditeljev, ki vidijo, da jih bivši pristaši zapuščajajo ter prehajajo v vrste nacionalne strokovne organizacije, kjer vidijo resno voljo in začetek gigantskega boja proti največjemu krvosesu delavskih množic — tujemu velekapitalu. Za borbo proti temu bo nacionalen delavski pokret črpal svoje glavne sile. Prepričani smo, da nam tudi oni delavci sotrpini, ki so še v marksističnih vrstah, ne bodo skočili v hrbet in ne bodo poslušali alarmnih znakov svojih voditeljev, ki bodo trobili za juriš proti lastnim bratom — in v korist kapitala. Če pa marksistični voditelji pri tolikih pereh vprašanjih, ki so odprta in ki bi se morala rešiti čimprej v korist delavskih množic, naj to — v naše veselje — izvajajo še naprej. Mi jih bodemo v delu pustili tako daleč za seboj, da bodo morali konečno izdahnuti osamljeni in brez množic, katere so svočasno vodili — za nos.

Narodna strokovna zveza, Maribor

Sodna ulica 9 — dvorišče

Uradne ure tajništva so od 1. januarja dalje

dopoldne od 9. 12. ure

popoldne od 15. — 19. ure

ob nedeljah in praznikih od 9. 11. ure

Boj trgovcev proti zadrugam

Boj trgovcev proti zadrugam, odnosno takozvanim konzumom, se danes bje na vsem svetu. Razlikuje se v posameznih državah samo po načinu. V naši državi v tem oziru prednjači trgovstvo, predvsem v naši banovini, ki v svojem glasilu »Trgovski list« v zadnjem času prinaša različne članke o zadrugah posebnost pa o zadrugah železniških in državnih uslužbencev, ker prvotna taktika ovadb posameznih zadrug te vrste na državne oblasti, ni doprinesla zaželenih uspehov. V teh člankih obravnava seveda samo one zakonite predpise, ki so baje ugodni za zadruga. Vse trditve zadruga, da je večina od njih naštetih privilegij samo na papirju, ne zaleže nič. Ker se najbrž boje, da bi se jugoslovansko združništvo strnilo v močno falango, pokušajo zasejati med združništvo zavist.

Če posvečamo posameznim člankom nekoliko pažnje, vidimo na prvi pogled, kakšni argumenti se uporabljajo za napade. »Trgovski list« od 4. julija 1933 obavlja članek pod naslovom: »Bolj in manj privilegirani konzumi«. in pod naslovom: »Konzumi revnih slojev propadajo — premožnejši pa uspevajo«. V tem članku trdi pisec med drugim sledeče: Vsi konzumi niso enako privilegirani. Najprej niso konzumi delavcev in kmetov in ti imajo najnižje privilegije. Večje privilegije poskuša dokazati s sledečimi trditvami: »Uradniške (namesto drž. uslužbencev) zadruga morejo nabavljati moko iz saveznih mlinov, imajo lokale večinoma zastoni, ker jim to pravico zakon izrecno dovoljuje, dobivajo kredit redno po 4%, imajo mnogo večji promet, ker je pač tudi položaj uradnikov neprijetno boljši. Zlasti so privilegirani železničarski konzumi, ker zamorejo prevažati blago po železnici brezplačno kolikor ga hočejo, in s tem privilegijem tolčejo železničarski konzumi vse druge konzume in celo uradniške. S prevelikimi privilegijami se torej ubijajo konzumi najrevnejših in mesto da bi radi privilegijev konzumi prospevali, postajajo smrt za pomoči najbolj potrebne konzume.«

Obžalovanja bi bil res vreden trgovski stan, če bi radi nepoznavanja dejstev bil primoran verjeti dopisniku, ki je pozabil naštet vse uradniške zadruga, ki imajo lokalne zastanje; da so imeli drž. uslužbenca skozi 36 mesecev odteglate od plač za Savez v skupni višini 42.000.000 Din, ki se posujejo zadrugam po 4%, da zamore biti državni uslužbenec član samo svoje, delavec in kmet samo svoje zadruga in, da torej ena zadruga ne more drugi škodovati. Savez odstopa moko svojim članicam po srednjem borznm tečaju dneva naročila, da zadruga državnih uslužbencev plačujejo celo tovarnino, gospodje okrog »Trgovskega lista« klub temu, da so se na železn. postajah o tem prepričali, nočejo verjeti, ker je pač to v zakonu.

Za to trditev pred javnostjo so državni uslužbenec piscu omenjenega članka hvaležni edinole radi tega, ker jim je povedal, da spadajo med premožnejše sloje, kar njih pretežni del v zadnjem času ni več verjel.

V poznejših številkah »Trgovskega lista« se zaganja dopisnik specijelno v mariborsko Nabavljajno zadruga, odnosno v njen kolektor. Naštevava vse ugodnosti, ki so v zakonu o zadrugah drž. uslužbencev zapopadane. Od teh mu lahko državni uslužbenec Maribora dragevolje prepustijo 50% popust na tovarnini, nakup deviz po najugodnejših tečajih, brezplačne prostore za poslovanje za zgradbo stavb, premog in drva po režijskih cenah, kate-rih g. minister za šume in rude do danes ni določil, oprostitev skupnega davka na polovni promet, ki ga dobavitelji v računu priračunavajo zadrugi. Tako bo tudi on nekaj imel od teh privilegij, da ne bo več tako jezen na nje!

Najbolj državnim uslužbencem ugaja dopisnik v gesti »patriota« na tuje stroške, češ zadruga morajo tudi plačati pridobnino, ker — država rabi denar! Trgovci po njegovem izvajanju vodijo baje točno poslovne knjige iz katerih davčni

urad lahko vedno popolnoma pravilno predpiše davek. Te bajke ni niti najti med pripovedkami »Tisoč in ena noč«. Ni čudno, da se obrazi davčnih uradnikov direktno kremžijo pri čitanju takih člankov.

Pozabil pa je člankar pri vsem tem navesti vzrok, zakaj je prijavi Nabavljajna zadruga skoraj več ko vsi trgovci kave, ko je bila carina povišana, sladkorja, ko je bila trošarina povišana in moke, ko je bil uveden žitni režim. Zadruga ni ničesar prikrila ali prevažala. Povedati bi tudi moral, kdo je imel 1. aprila 1932 vina manj v kleti, ko je bila trošarina povišana in se ni več popisovalo vino od finančne kontrole, kakor pa 1. oktobra 1932, ko se je popisovanje zopet uvedlo, kljub temu da ni prijavil nobenega vkletenja vina. Če bi to bilo v Kani Galilej bi bilo to verjetno! Tudi se je nekaj govorilo o neki prikriti »gostilničarski kleti«? Torej z denarnim patriotizmom, razven nekaj častnih izjem, le ne se preveč šopiriti! Bolje je, pozabavati se s statistiko, iz katere je razvidno, da plačajo nameščenci in delavci več uslužbenskega davka kakor vsa industrija, trgovina in obrt pridobnino. Tudi trditve, da je opustilo 1000 trgovcev v naši banovini trgovino je samo fraza, ker lokali so ostali, odnosno so se še celo pomnožili. To pa se je godilo že od nekdaj in se bo še godilo, da eden trgovce ali gostilničar neha, drugi pa začne.

Predbacivanje, da si zadrugarstvo domišljuje, da ho rešilo krizo s tem, da se bo cena produktom povišala, je tudi odveč. Vendar je nekaj na tem, da plača zadruga blago producentu po isti ceni, kakor ga dobi od prekupčevalca. Mogoče se bo trdilo, da prekupčevalec plača iz

liubezni do bližnjega za blago isto ceno, kakor ga proda naprej. Nepobitno dejstvo pa je, da dobi kmetovalec od zadruga takojšnjo plačilo blaga po pogojeni ceni in s tem prihrani čas, pota in podplate, večsih pa tudi kakšne nepredvidene odbitke ...

Zadruga tudi ne daje povoda tvorničarjem za pribiteh gotovega odstotka ceni blaga za »delkretere«, ki ga morata plačati dober in slab plačnik. Kapital zadruga se drži rodne grude in z iste tudi pri gotovih gospodarskih pretresljajih ne pobegne. Torej so zadruga le nekaj vredne za narodno gospodarstvo!

Sedaj bodo predvidoma po sklepu Narodne skupščine zadruga plačevale pridobnino in bodo z drugimi obrti popolnoma izenačene. Dosegli so trgovci torej to, za kar so se borili, sicer pa po njih zatrevanju trgovci niso proti zadrugam, marveč proti privilegijem!

Proč s šablonskim napadanjem na združništvo! Trgovstvo naj raje posveti po njihovem Združenju točki 10. § 362. zakona o obrtih malo več pažnje. To je naš nasvet! Ker pa mogoče vsem čitateljem »Trgovskega lista« ta zakonita določba ni znana, jo citiramo dobesedno: »Naloga Združbe trgovcev in rokodelcev je, da vpliva na osnavljanje gospodarskih podjetij in gospodarskih zadrug za dajanje predjemov, za skupno nabavlanje, za predelavanje, za skupno proizvodnje in prodajanje proizvodov kakor tudi drugih ustanov koristnih za proizvodnje in prodajanje.

Če bodo slabše in boljše situirani trgovci islozni med seboj in če ne bodo drug drugemu zavidali grižljaj kruha, si bodo ustvarili take ustanove. Mi državni uslužbenec bomo častitali našim trgovcem, če bodo uspeli tudi v boju proti raznim delniškim družbam in kartelom tujih kapitalistov. Pravo zadrugarstvo ne pozna zavisti, marveč samo veselje nad uspehom drugih sličnih ustanov za blagor našega celokupnega naroda in domovine.

Zanimive in poučne številke

Z velikimi vprašanji, kot so n. pr. razorožitev, dolgovi, nezaposlenost itd., ki si ž njimi belijo državni glave, potuje tudi vprašanje židovstva. Vlada tretjega carstva se je takoj v začetku lotila tega vprašanja in sicer zelo energično. Vsi protesti svetovnega (židovskega) tiska so se ob Hitlerjevem hrbtu razbili in mi smo presenečeni obsiali. Vsekakor zanimiv pojav in vreden, da si ga ogledamo malo bolj pozorno, zlasti, ker so med nami celo naobraženci, ki zró v to stran z dokaj naivnimi očali.

Kaj je gnalo nemškega »führerja«, da je tako razčistil židovsko stajo? Ali so židi za nemški narod res tako odločilnega pomena, da je nameril prvo puščico nanj? — Preden odgovorimo na ti dve, oziroma dovolj na drugo vprašanje, bežen pogled v preteklost. Židi dolgujejo za enakopravnost z ostalimi državljani (narodi) pred vsem francoski revoluciji, ki je vskipela s praporom svobode, enakosti, bratstva. Dotle so bili smatrani kot manjvredno pleme in niso smeli v državne službe in višje kroge. Celó v svojem poklicu — trgovini, bankarstvu — so se po obleki ločili od ostalih. Večjo svobodo so imeli v vzhodni Poljski, kjer so se bavili s poljedelstvom. Tako so se tamkaj in tudi v Rumuniji znatno razmnožili in zarili med široke sloje. Na Španskem so si izvojevali toliko moč, da so se polastili državne oblasti. Naposled so bili razgnani in so se razpršili po vsej zapadni in srednji Evropi. Odtod so došle mnoge in danes zelo bogate družine tudi k nam.

S francosko revolucijo, oziroma nepsredno po njej so židi dosegli v vseh državah svobodo veri/zpovedi, svoboden vstop v vse javne službe, aktivno in pasivno volilno pravo v državni in občinski upravi. A njihovi volji, vztrajnosti in abstraktnosti duha, ki so značilna svojina židovske krvi, ti uspehi niso zadostali. Skrito, a toliko bolj dosledno so se pomikali v višje socialne položaje in sicer s takrat bohotno razvito industrijo, ki so se je popolnoma polastili. In na tem

skladišča so imela židovskega blaga v vrednosti 2½ milijarde nemških mark, dočim niso vse ostale zaloge dosegale niti ¼ te vrednosti. Polastili so si tudi vseh večjih podjetij in posledica je bila, da so se židi vrinili v vse upravne odbore. L. 1928. je imelo le 15 židov 718 nadz. mest, torej 50 mest na enega žida. Kako mnenje imate na vse to o nemškem narodnem premoženju?

Gospodarski razmah terja zaščito, ki jo more nuditi pravniški poklic. In evo slike: V vsej Prusiji je le 1% židov, od teh jih živi v Berlinu nad 42%. Ti so zavzeli položaje po tem le redu: od 3400 berlinskih odvetrov je 1850 židovskega porekla, od 1062 sodnikov jih je 239, v advokatski komori od 33 članov 22, v glavni upravi so od 4 članov sami židi.

Prav tako so nameravali vzeti v zakup zdravstvo in kulturno življenje. Od 263 zdravnikov v dobrodelnih ustanovah je 183 židov, na visoki medicinski upravi od 20 uradnikov 8, na medicinski fakulteti je 50% žid. profesorjev, od 44 zdravnikov-upravnikov 20%, a od 41 zdravnikov-predstojnikov 22, od 65 šolskih zdravnikov 28 židov. Od vseh zdravnikov na šolah in v bolnicah jih je 68%. Stalno nameščenje in privatna praksa — to nese!

Kako je v kulturnem življenju, pojasni naslednja slika iz l. 1932:

V meščanskih šolah je bilo 10% židov, v gimnazijah od 17—26%, na medicinski fakulteti 50%, na filozofski 25% profesorjev; v gledališki upravi 70%, v filmski pa 89%.

A to razmerje je tudi v drugih državah, zlasti je Dunaj za žide kaj hvaležno mesto, ni naš Zagreb in druga jugoslovanska večja mesta? Židi, ki so pred 30—40 leti le 2% sedanjih položajev, so z uspehi lahko zadovoljni.

Kaj govore te sicer dolgočasne številke? Židi si hočejo osvojiti gospodarski in kulturni svet. Samo to je duh in cilj talmuda in njegovih zionistov (židovskih nacionalistov). V ta namen jim služi pred vsem tisk, ki ž njim ustvarjajo javno mnenje. Kaj je to javno mnenje, vemo in vidimo vsi, še boljše pa vesta n. pr. založnika Ullstein, ki izdaja v Berlinu 6 dnevnikov, in Lachman Mosse, ki je okrog 1870. prišel v Berlin kot berač, začel zbirati oglase in postal v kratkem času milijonar. L. 1871. je začel snovati javno mnenje z »Berliner Tagblattom«. Kaj je židovska morala, govori dovolj jasno n. pr. pesnik Paul Mayer, ki je l. 1913. s pesniško intuicijo zasmehoval domovino, pravicoljubnost, dobroščnost in liubezen do bližnjega. Odkod izhaja nemška literatura za spolno znanost, svobodno ljubezen itd., odkod gospodarska veda, filozofski sistem, razredni boj? Kakor domi splošnemu mnenju protinno, vendar je res, da so na čelu delavskega gibanja prav židovski kapitalisti. Na ta način hočejo sebe zavarovati, nas pa razdvojiti in zbegati. Nemški minister pravde, žid Oskar Kohn je za komunistično propagando v Nemčiji dobil iz Rusije »samo« 10 milijonov zlatih rubljev. Kdo mu jih je poklonil, če ne ruski židi?

Hitler ni torej gledal tako križem. Sicer pa je izvršil le majhno korekturo, ker židovske banke, trgovine in časopisi obstojajo še vedno. Židovski uradniki, ki so bili nemški vojaki in so živeli v Nemčiji do l. 1914., so ostali na svojem mestu, seveda pod strogim nadzorstvom. Še vedno jih je nad 20%, a nemških le 8%.

Naša sodba je taka-le: Nismo proti židom kot narodu ali verski zajednici, ker vemo, da je solnce za vse narode. Smo pa proti njih težnjam in nazorom, proti njihovemu »zlato lakotju«, ki ne pozna nobenih mej in se ne plaši nobenih nečloveških sredstev proti »nevernikom« (nam) in nima prav nobenega socialnega čuta, nobene etike; smo prav tako proti takemu kapitalu, ki je sam sebi namen in polni vsebino novodobni veđi — kapitalizmu.

Prav zato bomo korakali po oni poti, ki vodi iz nas in k nam. Ker vemo, kje je Ahilova peta pošastnih kapitalističnih teženj, se bomo posluževali onega načina medsebojnega izmenjavanja dobrin, ki mu pravimo zadruga gospodarstvo.

Vsi, ki se bodo jutri bojevali za to zemljo — morajo imeti danes kruh in zaslužek.

Z NAŠIH POSTOJANK

Maribor

VABILO

na IV. redni letni občni zbor narodno železničarskega glasbenega društva »Drava« v Mariboru, ki bo v nedeljo, dne 25. februarja 1934 ob 9.30 uri dopoldne v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, 2. Poročilo tajnika, 3. Poročilo blagajnika, 4. Poročilo gospodarja, 5. Poročilo nadzornega odbora, 6. Volitve novega odbora, 7. Raznoterosti. — Opomba: V smislu § 17 društvenih pravil je občni zbor sklepčen, če je navzoča najmanj polovica izvršujočih in rednih članov. Ob nesklepčnosti se vrši pol ure kasneje nov občni zbor. Odbor.

VOLITEV OBRATNIH ZAUPNIKOV.

Volitve obratnih zaupnikov so končane. Kakor so že volitve v Del. zbornico pokazale ogromen napredek nacionalnega delavstva, so bile tudi volitve obratnih zaupnikov odraz moči nacionalnega pokreta. Od lanskoletnih 21 izvoljenih zaupnikov je bilo letos na listi NSZ izvoljenih že 36, kar je vsekakor lep napredek, je pa to tudi najlepši dokaz, da marksisti tudi na tem polju izgublajo. »Rdeči« so skoraj povsod nazadovali, medtem ko je NSZ povsod pridobila. Pisarenje v »Del. politiki« o zmagah, pa je samo pesek v oči. Marksistom je odbilo in že danes jim lahko rečemo: »Nekdaj in nikdar več!«

VEČ NARODNEGA PONOSA!

Pričakovati bi bilo od učiteljskega zbora neke tukajšnje meščanske šole, kadar kjerkoli priobčuje kakršnokoli vest torej tudi kadar naznanja smrt tovariša, da to stori brezpogojno v slovenščini. Zlasti če dotično vest priobči oficijelno v svojstvu šolskega vodstva! Že zaradi dobrega zgleda mladini... Sploh je čudno, da izrazito slovenske korporacije in izrazito slovenske rodbine mislijo, da v nemško pisanem listu ne bi smele priobčevati objav v slovenščini.

IZLET V NEMČIJO.

Jugoslovensko-nemško društvo v Beogradu priredi s sodelovanjem sejske uprave v Leipzigu in društva »Putnik« v Beogradu ob priliki velesajma v Leipzigu v času od 2. do 10. marca t. l. društveni izlet v Nemčijo z obiskom najznamenitejših velemest. Cene izleta od Din 360.— do Din 4360.—. Informacije, prijave in nabave valut pri »Putniku«, Maribor, Aleksandrova cesta 3, telč inter. 21-22.

MLAČNOST.

Lastnik voza »Hausampachern«, ki vozi mleko v Maribor, bržkone ne ve, da imamo v Jugoslaviji Pohorje. Skrajni čas je, da spremeni napis na vozu. — Mestna občina mariborska bi se bila v petnajstih letih našega osvobojenja že lahko potrudila in poskrbela, da bi razni »Schieberji« na hišah in plotovih izginili. — V nabavljajo zadrugo državnih uslužbencev zahajajo žene državnih uslužbencev in zahtevajo tam blago v nemškem jeziku. Bil bi že čas, da bi se vsaj žene državnih uslužbencev naučile slovenskega jezika! Umestno bi bilo, če bi vodstvo zadruge nabavilo opozorilne napise, ki naj bo opozarjali članstvo, da se naj poslužuje v trgovini našega jezika. Je to sicer sramota, toda potrebno je!

MARKSISTI SNUBIJO NAŠE DELAVSTVO.

Neka delavka organizirana pri NSZ je pred dnevi prejela od tajništva Strokovne komisije naslednji dopis:

»Draga sodružica!

Kakor vam bo že znano, se vrši v sredo volitev obratnih zaupnikov v tovarni...

Ker vas poznamo kot našo dobro somišljenico, zato smo vas postavili na našo r d e č i kandidatni listi. (Sodružico D. pa za vašo namestnico).

Ker vam je gotovo tudi znano, da so rdeči delavci v vseh podjetjih zmagali, zato smo prepričani, da boste tudi vi ir. g. . . delale nato, da bo sredo zmagala pri vas rdeča lista.

Čeprav agitira g. . . za »plave«, vendar se ne pustite od nje premotiti, ker le rdeča lista je ta prava delavska lista.

Odgovorite torej prinašalcu tega listka, če boste hotela biti zaupnica, kakor tudi g. . .

Sporočam vam tudi, da so zaupniki od zakona zaščiteni, to se pravi, da jih delodajalec ne sme odpustiti.

Agitirajte torej za rdečo listo in odgovorite mi potem prinašalcu.

Pozdravljam vas!

Vidovič I. r.

tajnik Strokovne komisije.

Seveda tak »dopisic« ni imel zaželjenega uspeha, ker naše delavstvo se ne da kupiti za par lepih besed. Zaponnite si to tajniki raznih Strokovnih komisij, slične dopise pa si blagovolite v bodoče zatakniti za klubuk!

KDO BI SE USMILIL

delavca, ki ima štiri nepreskrbljene otroke in je že skoro pol leta brez posla. Pripravljeno je sprejeti vlako delo. Naslov ima uprava našega lista.

PROŠNJA.

Kateri slovenski mojster mizar, elektrotehnik ali mehanik bi sprejel v uk krepkega 15-letnega fanta-sirota. Deček ima veselje do učenja in bi se rad izučil ene omenjenih obrti. Mojster, ki bi bil pripravljen sprejeti ga, naj javi svoj naslov naši upravi, Gregorčičeva 26, Maribor.

Ptuj

OBCNI ZBOR NSZ.

Podružnica tukajšnje Narodne strokovne zveze ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 25. t. m. v prostorih gostilne »Slon« ob 10. uri dopoldne. Podružnica je dosegla v zadnjem času lep razmah in napredek, ter je želeli, da se je kaj kmalu oklene vse zavedno naše nacionalno orijentirano delavstvo. Le v strnjanih močnih vrstah nam zamore odbor pod skrbnim vodstvom tov. Vadnjaka izvajati marsikako korist, tako posamezniku, kot celoti. Kakor je tedaj dolžnost vsakega člana, da krepki našo moč, tako je pa tudi dolžnost vse naše nacionalne javnosti, da vsestransko moralno in materijelno podpira naš pokret, ki se mora boriti z nasprotniki naše svete nacionalne ideje, ki je nepobitno na zmagoslavju nam pohodu in katerega še tak naval nasprotnikov ne bo mogel več dolgo zadržati, zlasti ne, če to zavest obudimo in vcepimo slehernemu našemu ročnemu in duševnemu delavcu. Zato neustrašeno naprej po začrtani poti za zmago naše proletarijata!

Otiški vrh

NACIONALNO SOCIALNI POKRET

zajema vse bolj in bolj najširše plasti našega naroda. Najrazveseljivejša pa je dejstvo, da pokret prodira tudi na naše podeželje, kjer se od marksistov še nepokvarjeno delovno ljudstvo z velikim navdušenjem oklepa našega nacionalno socialnega pokreta. — V vrsto naših postojank stopi v nedeljo, dne 18. t. m. tudi obmejni Otiški vrh pri Dravogradu. Tukajšnje delavstvo si bo namreč na sestanku, ki bo ob pol 10. uri dopoldne v gostilni Širnik, ustanovilo podružnico Narodno strokovne zveze za Otiški vrh. — Upamo, da bo novoustanovljena podružnica kmalu ena najmočnejših in najagilnejših in da bo kmalu žela uspehe, ki bodo v dobro sedaj izkoriščenemu delavstvu v njenem okolišu. V tej nadi ji ob njenem rojstvu želimo obilo uspeha in jo pozdravljamo s krepkim: Zdravo!

DELAVSTVO MOLČE TRPI . . .

Ne samo da prejema delavstvo za svoje delo sramotno nizke mezde, mimo tega ga šikanirajo še razni predpostavljene tuji in kapitalisti. Tako se je pred kratkim tudi kompanjon g. Ornika g. Mitrovič izrazil: »Imamo nekaj zavednih nacionalistov, ki jih moramo spraviti iz tovarne!« Nas, ki smo komaj nekaj sto metrov od meje, zelo bole take izjave in se prav čudimo predrznosti tega gospoda. G. Ornik govori z delavstvom samo slovenski in naj bi bil vzgled drugim tovarnarjem. Dobro bi bilo, če bi g. Ornik opozoril svojega kompanjona Mitroviča, da delavstvo ne bo moglo mirno prenesti takih šikan.

Mežiška dolina

RAZVESELJIV RAZMAH NAŠEGA POKRETA.

V nedeljo, 11. t. m. je bil ustanovni občni zbor podružnice NSZ v Mežici, ki se ga je udeležilo veliko število rudarjev, da tako manifestirajo in pokažejo, da so se naveličali demagogije marksistov, ki so 15 let zastopali delavstvo tako, da danes ne more ne živeti ne umreti. Občnega zbora se je udeležil tudi tov. T o n e B a j t iz Maribora, ki je v temperamentnem govoru pojasnil položaj delavstva ter namen in cilje našega pokreta. Delavstvo je z zanimanjem sledilo njegovemu govoru ter mu z burnim pritrjevanjem pokazalo, da se popolnoma strinja z njim. Po referatu je bil občni zbor, ki si je postavil na čelo marljivega tov. C a p u d r a, ki je v lepih besedah pozval navzoče, da se trdno oklene NSZ, ker je edino ona res prava zastopnica delavstva. Po občnem zboru so navzoči rudarji iz Črne sklenili, da se ustanovi podružnica tudi v Črni. Tako stopa tudi delavstvo mežiške doline v vrste nacionalnega pokreta, ki je raztegnil svoja krila že po vsej banovini. »Mi vstajamo in vas je strah . . .«

Guštani

DEJANJA JIH IZPRIČUJEJO.

O volitvah obratnih zaupnikov smo že poročali. Plavi so volili z belo, beli s plavo, le rdeči so volili z rdečo glasovnico Privilegij, ki bi ne smel veljati, zlasti raditega ne, ker so ob določenem času za vlaganje list bili na mestu le predstavniki NSZ in JSZ, ni pa bilo predstavnika rdečega Saveza! Šele drugi dan je prišel, pa še takrat z nepravilno sestavljenim listo! Ali je rdečim res vse dovolje-

no? Če se enim sme očitati demagogija, se sme drugim pa goljufija! — V »Delavski politiki« so z debelimi črkami objavili razsodbo, po kateri je Matevž Vanče obsojen radi obrekovanja Narodne odbrane. Čudno se nam zdi, da se rdeči sodrugi s to razsodbo še bahajo! Ali se ne zavedajo, da so s tem svojega sodruha Vančeta pahili še globlje? — Tak je pač marksizem! Radi njegove politike se delavci brez vsake koristi za sebe, pač pa v svojo veliko škodo žrtvujejo po nepotrebnem! — Že vsa leta po prevratu, posebno pa še v zadnjem času se nacionalne organizacije neumorno trudi, da dosežejo za domačo našo industrijo pogoje za njen nadaljni obstanek. Kdaj bi že razna podjetja popolnoma prenehala obratovati, če ne bi bilo prizadevanj nacionalnih organizacij za ugodno zaščito domače industrije po državnih oblastih! — Pa se naenkrat zganejo guštanjski marksisti, in hočejo v Beograd po naročila za jeklaro! Ko je žaba videla, da so podkovali konja, je tudi ona vzdignila nogo! — Za delegata so pobirali med že itak slabo plačarimi delavci denar za potovanje v Beograd, kjer naj bi preskrbel nabave, delo! Resnica pa je, da je šel na ustanovni Zbor socialno-demokratske stranke! Ali ni to demagogija? Če pa to ni, pa je farbarija obupanega delavstva!

RDEČA NESRAMNOST.

Svobodaši so imeli pred dnevi veselico s srečolovom v Sokolskem domu. Obolniti dobitki, ki so jih marksisti dobili v dar od tako osovraženih kapitalistov, so privabili na veselico precej ljudi, željnih lepih dobitkov. V napačnem precenjevanju takega obiska, so marksistom kar čez noč zrasli grebeni in postali so skrajno predrzni napram samim Sokolom v Sokolskem domu. Izzivani ni bilo ne konca ne kraja. Med drugim so marksisti trdili, da so oni pomagali zgraditi Sokolski dom v Guštanju! Vprašamo jih, ali je bito to takrat, ko so marljivi Sokoli priredili igro za igro za stavbeni fond, marksisti pa so ljudi odvracali od obiska teh prireditelj? Takrat najbrž ne! Nekaj drugega bo! Šolska oblast je zahtevala, naj se postavi za šolsko deco prepotrebno telovadnico. Bilo je to še v času, ko so marksisti obeh struj gospodarili v občini. Z vsom vno so se marksisti oprijeli takrat misli zidave telovadnice, ker so pač pričakovali, da bo v telovadnici vedrila marksistična »Svoboda«. Pa prišlo je drugače . . . Sokoli so zgradili Sokolski dom s svojim in nabranim fondom kot posojilom za gradnjo tega doma. Pa so Svobodaši pozabili, da se fond ni zbiral za Svobodo, marveč za šolo! Pa tudi davkoplačevalci niso bili samo Svobodaši. Marksisti tvorijo komaj tretjino vsega delavstva, kje so pa še obrtniki, hišni posestniki, trgovci, uradniki in končno še dve ostali tretjini delavstva? In kljub vsemu temu tvori od šolske občine izposojena vsota komaj petino stavbnih stroškov in je vrhutega le — posojilo! Z brestmi se pač plačuje najemina za uprabo telovadnice! Prav gotovo šolska oblast ni odobrila posojila za to, da bi Svoboda gojila v Sokolskem domu plesne zabave. Dobro je, in za narodno stvar zelo koristno, da so nekateri Sokoli končno spoznali, kake gade gojijo na svojih prsih.

Širite „BORBO“!

Kreditna zadruga uslužbencev drž. železnic v Mariboru

Frankopanova ulica 34

dale posojila po 8%

sprejema vloge in obrestuje nevezane po 4% vezane pa po 5¹/₂%

Vse vloge izplačuje promptly

Železničarji, poslužite se samo Vaše Kreditne zadruge